

Solidaritet är inte en krog på Stureplan

Bildtext: Demonstration mot utvisningarna utanför förvaret i Märsta. Foto: Amir Nabizadeh

Solidaritet är inte ett ställe där SD-politiker slår folk på käften. Solidaritet är ett förhållningssätt! En politisk ideologi. Öppet brev till Karl-Petter Thorwaldsson, Morgan Johansson och Stefan Löfven. Låt inte ungdomarna få betala för era kalla fötter, skriver Maria Wallin.

Visionären och realpolitikern **Olof Palme** hade solidaritet inlagd på sin politiska kompass. Han höll brandtal för solidaritet – i Sverige och världen. Han gick vid sidan av ledare i utvecklingsländer som vågade bryta nya vägar för sitt folk. Han var respekterad, hyllad – och hatad – för sitt mod.

Världen är förvisso en annan. Men "Palme-kompassen" borde snarast återinföras av dagens socialdemokrati. I tider då vår statsminister gästar Saudiarabien och vår justitieminister gömmer sig bakom "avtal" med den afghanska politiska eliten och asylsökande sätts på flygplan om natten till Kabul. Detta bara några dagar efter att Migrationsverket fattat beslut om nya riktlinjer: Säkerhetsläget i Afghanistan är för farligt för att människor ska utvisas dit!

Asylsökande afghaner sökte sig till vårt land just på grund av vårt demokratiska rykte i världen. De står undrande inför uppgörelsen med Afghanistan och påpekar: Den afghanske presidenten och resten av regeringen har skickat sina egna barn i USA och Australien, varför tror ni?

I dag tycks hela socialdemokratin ha gått vilse. LO-ledningen skriver debattinlägg som ger SD rätt i migrationspolitiken och viker ner sig för de gamla moderaternas migrationspolitik. Det är sorgligt. Men jag ser det även inom S-retoriken.

[Jag har i mail till S ifrågasatt](#) den nya hårda asyllagen och får till svar att resten av Europa måste ta sitt ansvar, att Sverige tog emot tusentals och så kan det inte fortsätta. Men.

Det gör det ju inte heller! Gränsen är i princip stängd. Sverige HAR redan en reglerad invandringspolitik. Protesterna mot den nya asyllagen gäller inte att öppna gränsen igen. Bara att ta ansvar för den öppna famnen förra hösten.

Muhammed berättar hur han inte behövde söka asyl eller tvingades lämna sina fingeravtryck någonstans. Han vinkades vidare genom hela Europa – till Sverige, där statsministern sa: "Sverige bygger inga murar". Han fick boende och utbildning. Äntligen skola! Trygghet, vänliga människor som ville honom väl.

Ett drygt år senare, hösten 2016, när ALLT förändrats, ser Muhammed sina kamrater få avslag, en efter en. Flera som kommit mycket tidigare än han, som är längre i sin utbildning, som mycket snart har jobb. Nu ska de alla ut.

Ska de här ungdomarna betala för era kalla fötter? Kan vi lösa det här på ett mera solidariskt och hederligt sätt?

Vintern 2014-2015 hade Migrationsverket två månaders väntetid innan första intervjun och en vecka fram till beslut. Nu har alla väntat cirka 1,5 år innan första intervjun och många 2,5 år när beslutet äntligen kommer. Att efter så lång tid få avslag, det är inte okej. Systemet måste ta ansvar för sin försenade process och ge dem som fått vänta så länge amnesti! De har knutit an, de har rotat sig, de har känt trygghet och tillit – för många första gången i livet. Nu har allt bytts i förtvivlan, sömnlöshet och depression. En slocknad blick från någon som haft tillitsfull tilltro till vår demokrati. Den blicken ger ett sug i magen att möta.

Detta trots att vi har klarat integrationen så bra! De allra flesta kommuner har tagit sin del av ansvaret, vi har en skola som skapat introduktionsgrupper som lärt ut svenska och kompletterat kunskaper från hemlandet, validerat och översatt betyg och intyg. En idrottssektor som blomstrat.

Civilsamhället inklusive gode män har tagit hand om "sina" barn och ungdomar. De som fyllt 18 är redan inne i "utsluss" med kontaktpersoner eller nätverk som fortsätter visa vägen.

Ja, det kom 250 000 asylsökande flyktingar, men vi var också tusentals som tog emot – precis så som vi uppfattade att ni förväntade er av oss, som civilsamhälle och offentlig sektor. För oss alla har vardagen fått nytt innehåll, långt viktigare än att renovera hemmet har varit att ta emot nya gäster där och umgås. För vi alla, som privatpersoner eller professionella, har knutit nya vänskapsband som – det kan ni lita på, kommer att hålla under lång tid. Band som ni inte har rätt att slita sönder hur som helst. Som befolkning mår vi inte bra av det. Vi blir besvikna, förbannade, ledsna, vi skäms och slutar tro på er, vänder er ryggen.

Vi är viktigare för er att bry er om – än slagskämparna utanför krogen Solidaritet!

Så lyssna på Palmes sätt att hålla tal, att brinna för en idé, att förmedla energi och tillit.

Och välkomna ut till oss och se hur bra det går. Vilka fina ungdomar det handlar om. Så ni också får något viktigt att tro på!

[Maria Wallin](#)

skribent, socialarbetare, lärare
Kunskapens hus i Dingle

Lästips om en bättre DN debatt: [Åtta viktiga frågor i den migrationspolitiska debatten](#)